

[Guldberg.]

slags. For at de skal være i stand til det, må de have så meget ekstra støtte, at det bliver billigere end det, der allerede er bygget, og som i forvejen er i nød, og så må det, der allerede er bygget, og som i forvejen er i nød, have et yderligere tilskud, for ellers kan hele møllen jo ikke køre rundt.

Skaf flere lejere, lyder det, og det tænker man sig bl. a. at gøre ved at beskatte folk så hårdt, at de enten får vanskeligt ved at beholde de boliger, de har, eller i hvert fald ikke har råd til at købe en ny, hvis de skal flytte, og så kan de altså vælge at bo dér, hvor nu flertallet og specielt socialdemokratiet åbenbart synes at de skal bo.

Hvordan har socialdemokratiet egentlig nogen sinde forestillet sig, at de kunne få støtte til en sådan politik andre steder end hos SF med tilbehør?

Der kan være grund til til sidst at minde om, at en snæver og ensidig boligpolitik bærer et nederlag i sig selv, og de løfter, man forud for et valg kan afgive om bod og bedring, og de veksler, der kan udstedes på fremtiden, kan ikke bære dette igennem — og det kan dansk økonomi i øvrigt heller ikke.

Venstre vil gerne på forhånd gøre sin stilling klar med hensyn til vores holdning til disse problemer, hvis vi efter et valg skulle få andel i et flertals ansvar. Vi har i øvrigt sagt det før, og jeg vil gerne gentage det her i dag. Vi vil gerne sige til selskaberne, at de kan ikke regne med at kunne bygge uden risiko under et flertal, som vi har del i. Jeg har før sagt, at der blev givet 8 års varsel i 1966. Dette varsel er gentaget, og jeg vil gerne gentage det i dag for venstres vedkommende. Det kan ikke nytte noget, at man til den tid kommer og beklager sig over, at der kommer en ændring, eller over, at den kan komme med et kort varsel. Der er andre folk her i landet, der har været ude for ændringer med kort varsel på dette område.

Vi bliver også nødt til at sige til de kommuner, hvoraf mange nu vil komme ud for en vældig pression, idet der nu tilvejebringes muligheder for at gå i gang med en hel del af de store projekter, der ligger rundt omkring, at de bør efter vores opfattelse holde sig tilbage og ikke sætte byggeri i gang uden at være overbevist om, at det

kan lejes ud. Vi i venstre er ikke med i nogen garanti for en ambulancetjeneste, hvis historien skulle gentage sig — og det er jo ikke første gang, det er anden gang nu, og det bliver tredje gang næste gang. Denne situation er jo en klar parallel til situationen i 1965 og 1966. En eller anden gang skal vi da ud af det her.

Jeg er også nødt til at sige til lejere og ejere af egen bolig, at vi vil ikke være bundet af den lovgivning, der her er tale om. Nærmere præciseret: ikke respektere de aftaler, der er indgået mellem Lejernes LO og Grundejerforeningen om omkostningsbestemt husleje her i landet. Vi ønsker at frigive, og vi vil ikke være bundet til de afgifter til staten, som man har tænkt sig at lægge oveni.

Og vi må sige til parcellhusejerne og til andre med egen bolig, at den forhøjelse af deres indkomstskatter, som flertallet nu mener at kunne gennemføre, som det åbenbart vil gennemføre, vil vi ikke stå ved. Vi vil gå ind for, at vi må have afviklet de specielle skatteregler for egen bolig. Vi er klar over, at det må gøres på en økonomisk forsvarlig måde, men det skal være en afvikling, ikke en konservering og slet ikke en binding til fremtidens ubestemte vurderinger, som ligger uden for de pågældendes kontrol og er afhængige af helt andre forhold.

Jeg har gerne villet give dette varsel i god tid. Før eller siden skal der jo være valg, og så er det vælgerne, der skal bestemme, og derfor vil vi gerne sige til i god tid. Det bliver jo ved et valg, det skal afgøres, om det, som S og SF nu er blevet enige om, skal være et intermezzo i boligpolitikken, eller om man vil bekræfte det som en varig ordning.

Dahlgaard: Regeringens behandling af boligforslagene har jo i mange henseender været ejendommelig. Det mindst ejendommelige var vel, at statsministeren i åbningstalen i oktober sagde, at regeringen ville fremlægge sine forslag til en langsigtet boligpolitik og søge bred politisk tilslutning omkring den.

I månederne omkring nytår var der en række møder i folketingets boligudvalg på grundlag af notater udarbejdet af boligministeriet. Men det var tydeligt, at forslagene